

Sygn. akt II AKp 115/20

POSTANOWIENIE

Dnia 25 sierpnia 2020 roku

Sąd Apelacyjny w Katowicach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA Grzegorz Wątroba

Protokolant: Anna Moczek

przy udziale prokuratora Śląskiego Wydziału Zamiejscowego Departamentu do Spraw Przeszeczności Zorganizowanej i Korupcji Jacka Otoli

po rozpoznaniu w sprawie **I. D. i T. N.**

oskarżonych o popełnienie przestępstw z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii wniosku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 5 sierpnia 2020 roku, sygn. akt XVI K 191/19

w przedmiocie określenia czasu trwania tymczasowego aresztowania

na podstawie art. 249 § 1 k.p.k., art. 258 § 1 pkt. 1 k.p.k., art. 258 § 2 k.p.k. w zw. z art. 263 § 4 k.p.k.

postanawia

uwzględnić wniosek i przedłużyć środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania zastosowany wobec oskarżonych:

1. **I. D. (D.)** s. M. i K., ur. (...) w S., postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 1 września 2018 r. sygn. akt III Kp 707/18 **do dnia 30 listopada 2020 roku godz. 11¹⁰**
2. **T. N. (N.)** s. K. i B., ur. (...) w K., postanowieniem Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 1 września 2018 r. sygn. akt III Kp 708/18, **do dnia 30 listopada 2020 roku godz. 11⁴⁰**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 5 sierpnia 2020 roku Sąd Okręgowy w Katowicach, na podstawie art. 263 § 4 k.p.k. zwrócił się do tut. Sądu Apelacyjnego z wnioskiem o przedłużenie tymczasowego aresztowania na okres oznaczony do dnia 30 listopada 2020 roku wobec oskarżonych I. D. i T. N.. W uzasadnieniu sąd wskazał, że wobec obu oskarżonych nadal aktualne są przesłanki ogólne stosowania tymczasowego aresztowania określone treścią przepisu art. 249 § 1 k.p.k., jak i przesłanki szczególne określone treścią przepisu 258 § 1 pkt. 1 i § 2 k.p.k.

Oskarżony I. D. zatrzymany został w dniu 30 sierpnia 2018 roku o godz. 11¹⁰ (protokół zatrzymania k. 2-3, tom XV). Środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania został wobec niego zastosowany na mocy postanowienia Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 1 września 2018 r. sygn. akt III Kp 707/18, i następnie był sukcesywnie przedłużany, ostatnio postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 1 kwietnia 2020 roku sygn. akt XVI K 191/19 do dnia 29 sierpnia 2020 roku godz. 11¹⁰.

Oskarżony T. N. zatrzymany został w dniu 30 sierpnia 2018 roku o godz. 11⁴⁰ (protokół zatrzymania k. 2-3, tom XVI). Środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania został wobec niego zastosowany na mocy postanowienia

Sądu Rejonowego Katowice-Wschód w Katowicach z dnia 1 września 2018 r. sygn. akt III Kp 708/18, i następnie był sukcesywnie przedłużany, ostatnio postanowieniem Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 1 kwietnia 2020 roku sygn. akt XVI K 191/19 do dnia 29 sierpnia 2020 roku, godz. 11⁴⁰.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje.

Sąd Okręgowy w Katowicach prawidłowo wykazał istnienie w przedmiotowej sprawie przesłanek, które uzasadniają przedłużenie stosowania najsurowszego środka zapobiegawczego wobec oskarżonych I. D. i T. N., tym samym rozpoznawany wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy zgodzić się z zawartym we wniosku stwierdzeniem, iż na chwilę obecną nie uległa umniejszeniu podstawowa przesłanka stanowiąca o zasadności stosowania wszystkich środków zapobiegawczych, o jakiej mowa w przepisie art. 249 § 1 k.p.k. Duże prawdopodobieństwo popełnienia przez oskarżonych zarzucanych im czynów nadal wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w postaci m.in protokołów eksperymentów procesowych, zeznań świadków min. G. K., Ł. C., Ł. G., zeznań współpodejrzanego C. M., a przede wszystkim wyjaśnień samych oskarżonych, którzy nie tylko przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów, ale też złożyli wnioski o dobrowolne poddanie się karze w trybie art. 387 § 1 k.p.k.. Oczywistym jest przy tym, że szczegółowa ocena poszczególnych dowodów – jak już wskazano to w poprzednich decyzjach w przedmiocie środków zapobiegawczych – należy do Sądu meriti i będzie miała miejsce na etapie wyrokowania, niemniej jednak na potrzeby niniejszego postępowania incydentalnego wystarczającym jest ustalenie, iż zebrany materiał dowodowy w dużym stopniu uprawdopodobnia popełnienie przez oskarżonych zarzucanych im czynów, co przesądza o występowaniu w sprawie ogólnej materialnej przesłanki dowodowej stosowania wszystkich środków zapobiegawczych.

Nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego realizacja w niniejszej sprawie przesłanki szczególnej stosowania tymczasowego aresztowania wskazanej w art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. Oskarżony I. D. nie posiada w kraju stałego miejsca pobytu. W świetle tych okoliczności należy zaznaczyć, iż z brzmienia art. 258 § 1 pkt 1 k.p.k. wprost wynika, że wobec oskarżonego, który nie posiada w kraju stałego miejsca pobytu zawsze zachodzi szczególna przesłanka stosowania tymczasowego aresztowania w postaci obawy ukrywania się (por. postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 27 maja 2009 roku, sygn. II AKz 359/09). Ponadto obaj oskarżeni przebywali poza granicami kraju przez długi okres czasu, a T. N. w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, w działalności której uczestniczyli oskarżeni, miał pełnić rolę łącznika pomiędzy członkami grupy rezydującymi poza granicami Polski.

W niniejszej sprawie występuje także przesłanka określona w art. 258 § 2 k.p.k. I. D. i T. N. stoją pod zarzutem popełnienia przestępstw min. z art. 55 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 56 ust. 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. przy zast. 65 § 1 k.k. Sankcja karna grożąca oskarżonym za popełnione przez nich przestępstwa, w razie potwierdzenia w toczącym się procesie ich winy i sprawstwa, w połączeniu z ilością substancji psychotropowych w obrocie, którą mieli uczestniczyć w ramach zorganizowanej grupy przestępczej, a także wysoką społeczną szkodliwością ich czynów sprawiają, że – zdaniem Sądu Apelacyjnego - prawdopodobieństwo wymierzenia oskarżonym surowej kary jest w pełni realne. Powyższe uzasadnia z kolei domniemanie podejmowania z ich strony działań mających na celu destabilizację procesu, celem uchronienia się przed karą, bądź chociażby maksymalnego odsunięcia w czasie momentu prawomocnego jej wymierzenia. Co istotne, okoliczność ta z woli ustawodawcy daje podstawę do stosowania środka zapobiegawczego, bez potrzeby wykazywania, aby oskarżeni w przeszłości podejmowali jakiegokolwiek próby bezprawnego wpływania na toczący się obecnie proces karny. Przyjmuje się bowiem, iż w obliczu realnego zagrożenia surową karą mogą być oni bardziej skłonni do zachowań zakłócających prawidłowy tryb postępowania i to nawet gdy wcześniej takich zachowań nie przejawiali. Przy czym zaznaczyć trzeba, że na obecnym etapie postępowania dokonanie prognozy surowości kary, jaka może być orzeczona wobec oskarżonych, przez przyzmat ich postawy w toczącym się postępowaniu, zwłaszcza złożenia przez nich wniosku o dobrowolne poddanie się karze, jawi się jako przedwczesne.

Sąd Apelacyjny dokonując całościowej analizy prowadzonego w sprawie postępowania uznał, iż zachodzą przesłanki wymienione w art. 263 § 4 k.p.k. pozwalające na ekstraordynaryjne przedłużenie stosowania tymczasowego

aresztowania wobec oskarżonych I. D. i T. N. na okres powyżej 2 lat. Faktem jest, że między datą wydania ostatniego postanowienia o przedłużeniu czasu trwania tymczasowego aresztowania stosowanego wobec oskarżonych (tj. 1 kwietnia 2020 roku), a datą kolejnej rozprawy (tj. 6 lipca 2020 roku) istnieje znaczna luka czasowa, niemniej nie wynika to z okoliczności, na które Sąd Okręgowy miał realny wpływ. Przedłużenie czasu trwania postępowania sądowego jest efektem konieczności prowadzenia odroczonej rozprawy od początku wobec zmiany sędziego referenta. Sąd podejmuje czynności z należytą dynamiką, w miarę realnych możliwości organizacyjnych, które są znacznie ograniczone poprzez obostrzenia wprowadzone z uwagi na mającą miejsce epidemię wirusa SARS-Cov-2. Do tej pory odbyły się trzy terminy rozprawy, na których wyjaśnienia złożyli oskarżeni, a zeznania złożyło trzech świadków. Analiza akt sprawy wskazuje, iż postępowanie dowodowe przed Sądem Okręgowym zmierza ku końcowi, zaś kolejny termin rozprawy zaplanowano na dzień 7 września 2020 roku.

Na koniec podkreślić należy, iż Sąd Apelacyjny nie dostrzega w odniesieniu do żadnego z oskarżonych występowania przesłanki negatywnej stosowania tymczasowego aresztowania wskazanej w art. 263 § 4b k.p.k., który stanowi, że przedłużenia stosowania tymczasowego aresztowania na okres przekraczający 2 lata nie stosuje się, gdy kara realnie grożąca oskarżonemu za zarzucane mu przestępstwo nie przekroczy 5 lat pozbawienia wolności, chyba że konieczność takiego przedłużenia jest spowodowana celowym przewlekaniem postępowania przez oskarżonego. Mając w polu widzenia wysokość sankcji karnej za czyny zarzucone oskarżonym, sposób działania oraz całokształt okoliczności im towarzyszących, realnym jest - w sytuacji gdy wykazane zostanie jego sprawstwo i wina - wymierzenie mu kary pozbawienia wolności wyższej niż 5 lat.

Mając więc na uwadze potrzebę zabezpieczenia prawidłowego toku postępowania sądowego zasadnymi stają się argumenty sformułowane przez Sąd Okręgowy w Katowicach w złożonym wniosku, dające podstawę do przedłużenia stosowania wobec oskarżonych izolacyjnego środka zapobiegawczego do dnia 30 listopada 2020 roku.

Z uwagi na powyżej naprowadzone okoliczności, nie dopatrując się występowania przesłanek z art. 259 § 1 i 2 k.p.k., Sąd Apelacyjny w całości uwzględnił złożony wniosek i przedłużył stosowanie wobec oskarżonych tymczasowe aresztowanie na czas wskazany w części dyspozytywnej postanowienia.

SSA Grzegorz Wątroba

Sygn. akt II AKp 115/20

ZARZĄDZENIE

1. odpis postanowienia doręczyć:

- oskarżonym i nieobecnym obrońcom z pouczeniem o prawie, terminie i sposobie wniesienia zażalenia,
- dyrektorom jednostek penitencjarnych, w których aktualnie oskarżeni przebywają;

2. kal. 7 dni bądź z wpływem.

Katowice, dnia 25 sierpnia 2020 roku

SSA Grzegorz Wątroba